

ویلیام اسوین سن

ویلیام اسوین سن، بزرگترین پسرزنده جان تیمشی اسوین سن دوم، تحصیلدار گمرک در لیور پول بود. اسوین در چهارده سالگی به اداره گمرک و مالیات انگلیس وارد شد. وی به علت لکنت شدید زبان دچار مشکل گردید. بنابراین پدرش برای وی کاری در اداره تدارکات ارتش پیدا کرد و اسوین سن در سال ۱۸۰۵ م. ابتدا در مالت و سپس در سیسیل به ماموریت گماشته شد. هنگامی که در سیسیل بود، مجموعه مفصلی از نمونه‌های گیاهی و جانوری، بخصوص ماهیها را جمع آوری کرد. اسوین سن در سال ۱۸۲۳ م. با «مری پارکس واریکی» ازدواج کرد. و از آن پس برای امرار معاش به نوشتن آثار علمی، پرداخت، و در طول هفده سال بعد کتابها و مقالات بسیار منتشر کرد، درباره مهره داران، نرم تنان و حشرات مطالبی نگاشت و در دایرةالمعارف کشاورزی و دایرةالمعارف باغداری «لاودن» به نوشتن بخشهایی درباره آفات مزرعه و باغ کمک کرد همه نوشته‌ها را با تصاویر همراه کرد. در سال ۱۸۴۰ م. تصمیم به مهاجرت به زلاندنو بگیرد و از تحریر آثار علمی دست بردارد. «ه. گادو» در کتاب فرهنگ پرندگان می نویسد: «از جستجوی خستگی ناپذیر اسوین سن در تاریخ طبیعی و تلاش شرافتمندانه‌اش در این راه به عنوان یک جانورشناس خوب می توان نام برد. دستاوردهای هنری اسوین سن بسیار عالی بوده و وی یکی از پیشقدمان استفاده از چاپ سنگی به شمار می رود. کارهایی که در زمینه گیاهشناسی انجام داده چندان اهمیت ندارد، ولی او آثار به یاد ماندنی در زمینه جانورشناسی با نقاشیهای بسیار زیبا به یادگار گذاشته است. ویلیام اسوین سن در هفتم دسامبر سال ۱۸۵۵ م. در زلاند زندگی را بدرود گفت.